

Teddy Winsløw fortalte om sin ensomhed og fik kontakt til 800 i samme situation

Et halvt år efter at Teddy Winsløw talte åbent om ensomheden i Politiken, bor ensomheden stadig hos ham. Men der er også sket noget. Noget godt.

ENSOMHED

ELISABETH ASTRUP

Teddy Winsløw, 52, står midt på græsplænen og peger mod det nederste af muren i sit gule parcelhus. Her er mørtel ved at tørre, efter at en murer for nylig har udbedret en sætningsskade.

»Om et par dage burde det være tørt. Så kan jeg komme til at fejte terrassen og stille havemøblerne frem«, siger han.

Hjemmehugget brænde ligger i sir-lige stabler flere steder i haven. Og bedene, hvor akelejer blomstrer blåt, har velafrettede kanter.

Der er flere andre praktiske opgaver på Teddy Winsløws to-do-liste. Når han får vinget resten af, vil han invitere gæster, siger han. Det er faktisk det, han længes mest efter.

Men først er der et køkkengulv, der skal bankes op. Og nogle hække, der skal klippes. Sådan kommer der let noget hele tiden, når man bor i et stort hus, forklarer han.

Det er anden gang, Politiken er hos Teddy Winsløw. I december var han én blandt mange, der stod frem i Politikens juleserie om ensomhed.

Teddy Winsløw fortalte blandt andet, at han for nylig havde mistet hverdagen med en skøn kvinde. Sammen havde de købt huset her i Solrød, hvor de boede med deres seks sammenbragte børn lidt på skift. Men deres forhold gik i stykker, og kvinden og hendes fire børn endte med at flytte ud, mens Teddy blev i huset. Med bruddet mistede han hele sit netværk.

»I fire år var huset fyldt med mennesker. Nu er jeg her bare alene«, fortalte han blandt andet.

Mere end 800 skrev

Teddy sætter et cafébord og stole frem i solen. Her sætter vi os. Der er noget, han skal vise, og han scroller og scroller på sin mobiltelefon.

»Det er en virkelig lang korrespondance, den her«, siger han undskyldende.

Endelig når han den allerførste besked i korrespondancen. Der står:

»Hej. Er det dig, der er skrevet om i avisen? Jeg vil gerne skrive med dig.«

Sms'en er fra en kvinde på Bornholm. Teddy fik beskeden i december. Han svarede:

»Ja, det er mig. Jeg vil gerne skrive med dig. Men jeg har fået rigtig mange henvendelser, som jeg skal besvare. Nogle er bare nysgerrige og har fundet mig på Facebook. Jeg er ikke den bedste til at formulere mig på skrift, men jeg skal gøre mit bedste.«

Teddy Winsløw er en blandt det stigende antal danskere, der føler sig ensomme. Mere end hver 8. dansker over 16 år oplever ensomhed, viser den seneste nationale måling. Den Nationale Sundhedsprofil fra 2021.

Den udvikling skal vendes. Derfor lancerer 115 organisationer onsdag en national strategi mod ensomhed. I spidsen står Røde Kors og Ældre Sagen, mens også private virksomheder, offentlige organisationer, fagforeninger og frivillige fællesskaber står bag strategien. Målet er at halvere ensomheden frem mod 2040.

Kvinden fra Bornholm var én blandt flere end 800 mennesker, der tog kontakt til Teddy Winsløw fra december til marts. Nogle skrev til ham på Facebook eller via Messenger. Andre havde fundet hans telefonnummer på nettet og sendte ham sms'er. Der var korte, anerkendende hilsener. Andre sendte lange, lange breve. Enkelte beskeder var ubetænksomme, dem undlod han at svare på. Men langt de fleste var søde og omsorgsfulde.

Mængden af henvendelser i kølvandet på artiklen blæste Teddy Winsløw bagover.

■ Teddy Winsløw var et af de modige mennesker, der stod frem i vores decemberkalender og fortalte om deres oplevelser med ensomhed. Foto: Martin Lehmann

»Det var jo alle sammen mennesker, der havde brugt tid på at finde frem til mig. Når folk henvender sig på den måde, tænkte jeg, at så ville de nok gerne have kontakt. Jeg kunne ikke overkomme at skrive til alle, men jeg skrev med flere af dem.«

Og han blev ramt af, hvor mange forskellige slags mennesker, der føler sig ensomme.

»Der var mennesker, man ikke ville tro kunne være ensomme, fordi de ligner nogen, der har det hele: karriere og familie. Og så var der mennesker, der fortalte, at de altid er tilovers i andres selskab. De føler, at de bliver inviteret med, fordi andre er forpligtet til det. Og de ved godt selv, at de er til-overs.«

Teddy Winsløw læner hovedet tilbage og kigger op i himlen.

»Det må være så hårdt.«

Gennem sin åbenhed blev Teddy Winsløw magnet for andre, der mærkede ensomheden.

På julebesøg

Kvinden fra Bornholm og Teddy skrev mange beskeder frem og tilbage. Da hun ved juletid fortalte, at hun ikke havde nogen at holde jul med, greb Teddy muligheden.

»Så jeg skrev til hende, om hun turde få besøg af mig. Det turde hun godt.«

Teddy købte en flybillet til Rønne, og kvinden hentede ham i lufthavnen. De tilbragte 1. og 2. juledag sammen.

»Vi snakkede en masse om alt muligt. Om hvordan hun var kommet til Bornholm, og hvor jeg stod henne i livet. Vi lavede mad, og indimellem var der også lidt stille. Men det gik supergodt, faktisk.«

Siden ebbede kontakten lidt ud. Men de skriver stadig sammen indimellem, og for nylig har de også forsøgt at finde en dag, hvor hun kan besøge Teddy i Solrød.

Teddy Winsløw skriver også med flere andre og har været på flere besøg. Men nære venskaber er det ikke blevet til endnu.

Når Teddy tænker tilbage på sit liv, har han ikke haft noget stort netværk. »Jeg har aldrig været sådan en med mange venner. Jeg vil sige, at gennem

FAKTA

Forslag til initiativer

115 aktører bag den nationale strategi og handlingsplan mod ensomhed fremlægger i dag 75 initiativer.

Her er et udpluk:

Start samtaler om ensomhed og relationer med elever, studerende og deres forældre.

Følg udviklingen af ensomhed tættere gennem nationale målinger

Etabler et nationalt forsknings- og videnscenter for ensomhed.

Udbred fællesskabsguides i flere lokalområder.

livet har jeg haft to mennesker, der kender mig. Min veninde, Mie, er den ene. Hende har jeg stadig«.

Det begrænsede netværk skyldes blandt andet, at Teddy i lange perioder har arbejdet rigtig meget og udelukkende haft sit sociale liv på jobbet.

»Mine kolleger var mit netværk. Men jeg er blevet klogere. Venskaber skal man også have andre steder. Ellers bliver det til for lidt«.

Teddy har mange dage, hvor han ikke mærker ensomheden. Hvor han oplever, at han hviler i sig selv, går på arbejde og hygger sig med det, han skal lave. Men så pludselig kommer den. Som en tung, sort skygge.

»Sådan var det for eksempel i går. I flere dage havde jeg ikke set nogen. Så kommer det. Vejrtrækningen bliver lidt tungere. Det er følelsen af ... ikke at have nogen. Man går og får sådan ondt i maven og har en negativitet inde, som sender tankerne i ringe.«

Så prøver han at holde en peptalk for sig selv.

»Kom nu, Teddy. Du kan godt. Du er

overforkælet, mand. Du bor i et stort hus. Hvem kan det? Du kæmper«.

Det er vigtigt at huske, at ensomheden er et øjebliksbillede, siger han.

»Livet forandrer sig hele tiden. Og jeg forandrer mig. Der er også nogle ting, der forbliver de samme – så følger aben med, og man må kæmpe med den«.

Han synes, han tager kampen op. Selv om han ikke har fundet nye, nære venskaber, har hans liv flyttet sig det seneste halvår.

»Det sorte hul, som jeg befandt mig i efteråret, der er jeg ikke længere«.

Det skyldes især, at han kommer i både en gruppe for anonyme alkoholkere og en gruppe for personer, der følger sig ensomme.

»Jeg går og glæder mig til de aftener. Det er rene vitaminindsprøjtninger. Jeg føler, jeg er blevet en veldigt person i de grupper. Vi griner sammen, og vi taler om alvorlige ting, som kræver en eftertænsksomhed. Det gør jeg mig umage med«.

»Nogle gange bliver følelserne overrumplende, når spøgelse vælter ud af skabene. Men jeg kan godt lide det. Så bliver der renset ud«.

Oplevelserne i grupperne har givet ham mod. Han har for eksempel taget kontakt til en gammel kammerat og spist frokost med ham nogle gange. Og han ses jævnligt med veninden Mie og hendes mand.

En ny fremtid

Vi går ind i huset. Væggene er tomme de fleste steder, og Teddy vil ikke sætte noget op, for der skal ikke laves huller i væggene. Huset skal sælges, så snart han har ordnet opgaverne på to do-listen.

»Jeg mangler tid til at kunne fordybe mig i venskaber. Og til at blive bedre til det. Så skal jeg jo ikke bo sådan et stort sted, hvor jeg hele tiden skal ordne noget eller gøre rent. Huset stjæler mine timer«.

Hvad skal du så?

»Jeg skal sgu ikke gå her og samle ukrudt. Jeg vil gerne gå til noget. Og gå ud med nogen. Men jeg tåler ikke alkohol. Når huset er klar til salg, kan jeg invitere nogle AA'ere hjem. De har forståelse for det med alkohol. Jeg skal bare lige banke det skide køkkengulv op først«.

Hvorfor kan du ikke invitere dem hjem, inden køkkengulvet er hakket op og ordnet?

»Det kan jeg også godt. Jeg vil bare gerne være færdig med huset, så det kan komme til salg, mens alt står grønt. Der skal ikke være noget at komme efter«.

Men bagefter vil du gerne invitere?

»Ja, det tænker jeg. Men det kræver tid og overskud«.

Hvad giver dig overskud?

»Jeg har brug for at se andre mennesker. Det er drivkraften. Jeg bliver skør af at gå alene i det her hus«.

Du er meget ærlig og taler åbent. Hvad er barrieren i forhold til at finde ind i nære forhold til andre?

»Jeg har været svær at drive fremad. Men ja ... det er svært for mig at svare på, hvad det egentlig handler om«.

Køkkengulvet, bliver det en mental buffer, så du udsætter at invitere andre hjem?

»Jeg kan godt se mig selv drukne mig i arbejde. Men det er ikke hele sandheden. Det, jeg rigtig gerne vil, er at finde mig et nyt hjem, så jeg kan få mere overskud. Stedet her er en skygge«.

Du kunne måske ringe til nogen af dem i AA og spørge, om de kommer og giver en hånd med i forhold til køkkengulvet?

»Ej, mener du det?«.

Ja.

Der er stille et øjeblik.

»Jeg tror, jeg skal have solgt først«, siger han så.

Der er stille lidt igen.

»Måske kunne jeg så finde en sød kvinde at kysse lidt med. Det er ikke så let. Men det ville være dejligt«.

Eller. Nej. Med en kæreste risikerer man et brud. Det har han ikke lyst til. Allermest ønsker han sig en virkelig god ven.

elisabeth.astrup@pol.dk

Hvis du vil høre Elisabeth Astrup læse sin historie højt, kan du finde den – og mange andre oplæste artikler – i app'en Politiken Podcast

Ellemann vil kunne se frem til redegørelse om kanonkøb

Igen og igen er den fungerende forsvarsminister veget uden om kritiske spørgsmål ved at love, at en redegørelse er på vej. Nu er deadline fastsat.

POLITIK

CAMILLE KOELLER

Redegørelsen, der skal kortlægge forløbet omkring milliardindkøbet af artilleri fra den israelske våbenfabrikant Elbit, skal være færdig senest 31. juli.

Det slår fungerende forsvarsminister Troels Lund Poulsen (V) fast over for Ukraine-kredsen af partier i en mail, som Politiken er i besiddelse af.

»Termen for redegørelsen er fastsat til 31. juli 2023, hvilket vil give FMI (Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse red.) den fornødne tid«, skriver ministeren i mailen.

»Når redegørelsen modtages, vil ministeriet behandle denne, inden den fremlægges for forsvarsministeren og senere kan oversendes til Folketinget«, skriver han videre.

Ifølge Politikens oplysninger havde ministeren oprindeligt fortalt, at redegørelsen ville tage tre-fire uger at udarbejde. Skulle den tidsplan have holdt, ville redegørelsen foreligge enten i slutningen af juni eller begyndelsen af juli. Nu lader det altså til, at redegørelsen potentielt vil lade vente på sig i yderligere en måned.

Forkerte oplysninger til Folketinget

Den nye tidsfrist er angivet til præcis dagen før, Jakob Ellemann-Jensen (V) efter planen vender tilbage fra sin sygeorlov og igen overtager Forsvarsministeriet fra fungerende forsvarsminister Troels Lund Poulsen (V).

Sagen går tilbage til januar, fra umiddelbart før Ellemann-Jensen blev sygemeldt.

Men først i maj kom den til offentlighedens kendskab, da Altinget kunne afdække, at Jakob Ellemann-Jensen havde forelagt forkerte oplysninger for Folketinget i forbindelse med indkøbet af nyt artilleri og raketkastere hos Elbit.

Først kom det frem, hvordan Ellemann havde oplyst Forsvarsudvalget om, at der var god grund til at haste milliardindkøbet igennem, da tilbuddet fra våbenfabrikanten udløb få dage senere. Tilbuddet havde imidlertid først deadline i juni.

Dernæst kunne Altinget afdække, hvordan ministeren i januar også havde oplyst, at der var blevet indhentet tilbud fra tre forskellige våbenfabrikanter.

Her var vurderingen, at israelske Elbit var bedst, men det franske våbenselskab Nexter afkræftede over for Altinget, at de overhovedet var blevet kontaktet af de danske myndigheder i den forbindelse.

Senest er det så kommet frem, at Elbit indgik et forlig med Danmark, få dage før beslutningen om milliardindkøbet blev taget. Elbit havde nemlig et sagsanlæg mod Danmark, som blev droppet 16. januar på Elbits foranledning.

Den fungerende forsvarsminister, Troels Lund Poulsen, har igen og igen forsvaret sig mod kritik med, at en redegørelse af forløbet nu vil blive iværksat.

Ministerens udkast til en redegørelse blev kritiseret for, at det kun lagde op til, at der skulle redegøres for dialogen med de »andre potentielle leverandører«, som var franske Nexter og sydkoreanske Hanwha – og altså dermed ikke Elbit, lod kritikken fra forsvarsordfører Carsten Bach (LA).

»For at det her kan være fyldestgørende, er man jo nødt til at have en eller anden form for sammenlignelig fremstilling af den dialog, der har været med alle tre potentielle leverandører«, sagde Bach.

I den endelige disposition er det nu fremhævet, at dialogen med leverandørerne også omfatter Elbit.

Derudover mente forsvarsordfører i Enhedslisten Trine Pertou Mach, at det var vigtigt, at forholdene omkring det forlig, Danmark i januar indgik med Elbit, også blev omfattet i redegørelsen.

»Nogle af de ting, der åbenlyst mangler i det udkast, er blandt andet hele det her forløb omkring forliget med Elbit«, sagde hun om det sagsanlæg, Elbit valgte at droppe.

Forholdene om forliget er dog nu tilføjet til det endelige opdrag bag redegørelsen, fremgår det af mailen til partilederne i Ukraine-kredsen fra Troels Lund Poulsen. camille.koeller@pol.dk